

XIIe zondag door het jaar

25 juni 2023

1^e lezing Jer. 20, 10 - 13

2^e lezing Rom. 5, 12 - 15

Evangelie Mt. 10, 26 - 33

Dierbare broeders en zusters in Jezus Christus,

Het schijnt dat er geen aanbeveling zo vaak in de Heilige Schrift terugkomt als: *weest niet bang*. Vanaf de eerste bladzijden tot aan de laatste bladzijden die oproep om niet bang te zijn. Ongetwijfeld omdat één van de sterkste en meest voorkomende emoties van ons menselijk leven de angst is, sinds wij uit het paradijs verdwenen zijn. Het Evangelie van vandaag maakt daarop geen uitzondering. Het is een tekst genomen uit de zendingsrede, de rede die Jezus aan zijn apostelen meegeeft. Wat Hij hun in het vooruitzicht stelt is geen gemakkelijk leven, eerder vervolging en afwijzing. En dus daarom ook hier telkens opnieuw tot drie keer: *weest niet bang, weest niet bevreesd, weest niet bevreesd*.

We lezen elders in het Nieuwe Testament de uitspraak: "Als iemand tot God wil naderen, moet hij geloven dat God bestaat en dat God de Beloner is, de beloning schenkt aan allen die Hem zoeken". Dat God bestaat geloven wij graag misschien. God is onze Redder, onze Beschermmer, Hij is groter dan alles en wij zijn in Zijn ogen meer waard dan een zwerm mussen. Maar Hij is ook degene die beloont en dat wil zeggen dat Hij ook diegene is die eventueel de beloning onthoudt. Daarom staat er in ons Evangelie niet alleen tot drie keer toe *weest niet bang, weest niet bevreesd, weest niet bevreesd*. Maar daarom staat er vandaag ook: *vrees Hem*. Vrees God, vrees Degene die uiteindelijk een oordeel zal uitspreken over jouw leven. Het is niet allemaal zo vanzelfsprekend en automatisch: Hij is Goed, Hij is Barmhartig, Hij zal ons uiteindelijk allemaal opnemen en dan is alles weer klaar. Er komt een oordeel. En dat is niet alleen een parenthese in ons Evangelie van vandaag. Als u thuis eens de redevoeringen van Jezus zou doorlezen in het Evangelie van Mattheüs, dan komt er steeds opnieuw dat beeld voor van de beloning, het loon. Krijgen wij ons loon en welk loon krijgen wij? Zijn wij vruchtbaar? Of is ons leven gestorven zaad op de rots? Zijn wij zó open om God wèrkelijk als de Redder, niet alleen – maar ook als de Rechter - over ons leven te zien? Vrees Hem.

Die uitdrukking; "de Vreze Gods" is eigenlijk héél traditioneel. Die is overal in de H. Schrift te vinden. Even vaak bijna als *verheugt u* en *weest niet bang*. *Vrees God*. Wat is vreze Gods, moet dat nog? Wij zijn toch kinderen **Gods**, wij hebben de slafelijke vrees afgelegd, de liefde drijft de vrees uit. Wat is onze 'Vreze Gods'? Vreze Gods is geen angst, is niet de angst voor een bedreiging. Vreze Gods, in het Duits zegt men "Ehrfurcht". Vreze Gods is eerder het ontzag, het onder de indruk komen van Gods Grootheid en Goedheid. Niet verpletterend maar ont – zag - wekkend, zo groot, zo geweldig groot. Daar vallen wij bij in het niet. Zijn Wijsheid, Zijn Goedheid, Zijn Rechtvaardigheid - wat stellen daarbij vergeleken onze kleine pogingen voor? Vreze Gods betekend ook dat wij bewust worden van de ernst van ons leven, dat is een Blijde Boodschap! Dat is geen onheilsboodschap. Dat is een blijde boodschap, dat ons leven zovéél waard is. Dat wij een parel zijn in Gods oog, een parel die

aan ons, aan ieder van ons is toevertrouwd. Die we niet kunnen verkwanselen, die wij niet voor de zwijnen kunnen werpen. Waarmee wij niet lichtvaardig kunnen omgaan: "och als het maar leuk is". Ons leven is een parel in Gods ogen die Hij aan ons ter bewaring heeft toevertrouwd. Een ander beeld is dat van de tien talenten. Wat doen wij daarmee? Wat doen wij met onze roeping als monnik? Wat doen wij met onze roeping als Christen? Wat doen wij met onze roeping als mens in deze wereld? Vreze Gods betekent ook dat wij ons bewust worden van onze persoonlijke vrijheid, dat wijzelf kunnen kiezen en dat wij kiezen in het aanschijn van God, niet in het aanschijn van de mensen. Maar in het aanschijn van God kunnen kiezen en zelf beslissen kunnen over ons leven. Anders zou een beloning geen enkele zin hebben. Wij geloven dat God ons beloont na afloop van dit leven, ofwel ons de beloning onthoudt.

Ons menselijk verstand is te klein om de samenhang tussen Gods oneindige Barmhartigheid en tegelijkertijd Zijn oneindige Rechtvaardigheid te doorzien. Maar beide zijn God, Hij is beide: totaal Barmhartig, totaal Rechtvaardig. Dus vertrouwen wij ons leven aan Hem toe, aan Zijn barmhartigheid maar ook Zijn rechtvaardigheid, wetende dat Hij niet zal goed praten wat wij verkeerd gedaan hebben. Daarom bidden wij in het prachtige gebed van deze Zondag; "geef Heer dat wij voor Uw Heilige Naam zowel een Heilig ontzag als een grote liefde bewaren; timorem pariter et amorem". En bidden wij dat Hij ons in Zijn liefde bevestigt, want daarin zal Hij ons nooit Zijn steun en Zijn aanwezigheid, Zijn roeping en Zijn eeuwige belofte, Zijn beloning, onttrekken. Amen